

INTERPELLATION 5/2014 rd

Den ökande ojämlikheten och låginkomsttagares försörjningsproblem

Till riksdagen

De senaste tidernas nyheter om ogynnsam ekonomisk utveckling, ökat hot om arbetslöshet och försörjningsproblem för allt fler finländare stämmer till eftertanke.

Arbetslösheten berör redan en miljon finländare direkt eller genom familjemedlemmar. Fattigdomen är åtminstone tillfälligt verklighet för ca 800 000 människor. Av långvarig utsatthet lider ca 100 000 personer. Också allt fler med jobb klarar sig med knapp nöd ekonomiskt. Brödkörna växer.

Det är oroväckande att skillnaden bland barn och unga blir allt större mellan dem som mår bra och dem som far illa. Barnskyddsåtgärder omfattar nu upp till 87 000 barn. En del unga får jobb så snart de är klara med studierna, men för en del är det hopplöst att få en studieplats eller arbete. Om Finland inte kan byta kurs kan följderna bli ännu allvarligare än under recessionen på 1990-talet.

Den budget som är regeringen Stubbs första och valperiodens sista medförde inga lösningar på Finlands eller finländarnas problem. Tvärtom. Arbetslösheten ökar. De stora besluten vältades över på nästa regering.

Den bästa garantin för ett osplittrat samhälle är att vi får fler jobb snabbt. Sysselsättning är det mest effektiva sättet att bekämpa fattigdom. Regeringen har misslyckats i sin sysselsättningspolitik. Det behövs djärva lösningar för att ökningen av långtids- och ungdomsarbetslösheten ska gå att stoppa.

De nedskärningar och skattehöjningar som regeringen beslutat om drabbar låginkomsttagare,

personer med familj och vanliga arbetstagare. Låginkomsttagarna har också det största behovet av kommunala tjänster som daghem, skolor, hälsovård, vilka blir föremål för nedskärningar nästa år. Visst behöver vi besparingar och effektivisering, men besluten måste särskilt under tider av knapp ekonomi vara rättvisa och lättbegripliga.

Statens budget för nästa år uppfyller inte finansminister Rinnes löften om en mer sysselsättningsfrämjande och rättvis politik. Det är exempelvis svårt för många att förstå att barnbidraget alls ska skäras ner. Svårare ändå är det att förstå att nedskärningen i efterskott kompenseras med konstgjorda och komplicerade skattearrangemang som inte ens lindrar situationen för dem som behöver barnbidrag mest. Nedskärningen av barnbidraget och skatteavdraget bildar en ekvation där det bara finns förlorare och stora förlorare. Att skära ner barnbidragen visar att regeringen står för värderingar som det är omöjligt att acceptera.

Det utlovades en höjning av garantipensionen för de allra mest utsatta, men den uteblev. Regeringen svek sitt löfte. Omkring 100 000 av pensionärerna med de lägsta pensionerna blir snuvade på regeringens pensionsavdrag.

Utbildningspengarna skärs ner med sammanlagt ca halvvannan miljard euro. De nya nedskärningarna skapar ökade problem. De ungas möjligheter att få utbildning och på så sätt komma in i yrkeslivet beror i tilltagande utsträckning på var de bor. Särskilt de nedskärningar som drabbar utbildningen på andra stadiet, dvs. gymnasier och

yrkesskolor, riskerar att slå ut fler ungdomar. Ojämligheten visar sig både i inkomstgrupperna och mellan olika delar av landet och inom de största städerna. Den ökande ojämlikheten ökar också skillnaderna i hälsotillstånd. Skillnaderna beror på samhället. Låginkomsttagare har färre möjligheter att påverka sitt liv än höginkomsttagare.

I politiken finns det alltid alternativ. Under svåra tider måste vi först och främst ha omsorg om de svagaste i samhället.

Regeringen ansvarar vid nästa riksdagsval för valperiodens politik inför folket. Men det ligger på alla beslutsfattares ansvar att här och nu se till att Finland klarar sig med så lite splittring som möjligt. De som har undertecknat interpellationen önskar att regeringen ska inse problemets allvar.

På grundval av det ovanstående och med hänvisning till 43 § i Finlands grundlag framställer vi följande interpellation till den behöriga ministern:

Vad tänker regeringen göra för att lösa människors försörjningsproblem, kuva den ökade arbetslösheten, stoppa den ökade ojämlikheten, trygga en jämlik utbildning samt minska de regionala och sociala skillnaderna i människors hälsa och

kommer regeringen att ändra sina beslut som i vida kretsar har upplevts som orättvisa, såsom nedskärningen av barnbidraget, och att förbättra ställningen för de fattigaste pensionärerna i nästa års budget?

Helsingfors den 10 september 2014

Tuomo Puumala /cent
Mikko Alatalo /cent
Sirkka-Liisa Anttila /cent
Lasse Hautala /cent
Antti Kaikkonen /cent
Timo Kalli /cent
Anne Kalmari /cent
Elsi Katainen /cent
Inkeri Kerola /cent
Esko Kiviranta /cent
Katri Komi /cent
Timo V. Korhonen /cent
Seppo Kääriäinen /cent
Paula Lehtomäki /cent
Jari Leppä /cent
Mika Lintilä /cent
Markus Lohi /cent
Eeva-Maria Majjala /cent
Aila Paloniemi /cent
Mauri Pekkarinen /cent
Arto Pirttilahti /cent
Antti Rantakangas /cent
Juha Rehula /cent
Eero Reijonen /cent

Markku Rossi /cent
Simo Rundgren /cent
Annika Saarikko /cent
Mikko Savola /cent
Juha Sipilä /cent
Kimmo Tiilikainen /cent
Ari Torniainen /cent
Tapani Tölli /cent
Mirja Vehkaperä /cent
Anu Vehviläinen /cent
Terhi Peltokorpi /cent
Annika Lapintie /vänt
Anna Kontula /vänt
Risto Kalliorinne /vänt
Katja Hanninen /vänt
Matti Korhonen /vänt
Jari Myllykoski /vänt
Paavo Arhinmäki /vänt
Aino-Kaisa Pekonen /vänt
Eila Tiainen /vänt
Silvia Modig /vänt
Erkki Virtanen /vänt
Kari Uotila /vänt